

1-2.

Ljuzaru, gd, Andre sn, Gotl. n:a hd,
Gotl. l.

Utt. uppger som Ljuzan, och man säger
'på Ljuzan'.

F. l. ett liūgh- < *leuz- 'ljuza' (möjl. i bet.
'svika, bedraga'). 'De (för sjöfararen) bedrägliga
opålitliga hobbarna'? Kan på sin tid ha
varit en förarglig klippa.

Väsentligen samma realtolkning blev det,
om man finge fatta liūgh- som 'dölja'; allt
(forts.)

A. N. 1952.